

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Warszawa, 31 marzec 1950

Nr 6

Poz. 36—39

TRESC:

ZARZĄDZENIA MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:

- Poz. 36 — z dnia 16 marca 1950 r. w sprawie zaszeregowania akt Departamentu Planowania do tajnych, poufnych i jawnych.
- Poz. 37 — z dnia 22 marca 1950 r. w sprawie utworzenia działów pracy w Instytutach Kształcenia Nauczycieli Szkół Rolniczych.

OKOLNIKI:

- Poz. 38 — Nr 3 z dnia 13 marca 1950 r. w sprawie przedstawicielstwa pracowniczego w zakładach pracy w rolnictwie.
- Poz. 39 — Nr 5 z dnia 31 marca 1950 r. w sprawie organizacji i wykonania akcji tępienia gryzoni polnych oraz zwalczania stonki ziemniaczanej w 1950 r.

36

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 16 marca 1950 r.

w sprawie zaszeregowania akt Departamentu Planowania do tajnych, poufnych i jawnych.

Na podstawie art. 15 dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 437) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do akt tajnych w Departamencie Planowania należą:

a) całkowite i odcinkowe plany rolnictwa pochodzące z Departamentów: Produkcji Rolnej, Przebudowy Ustroju Rolnego, Melioracji i Weterynarii, jak również akta z tymi planami związane oraz plany odnoszące się do rolnictwa, a pochodzące od innych Ministerstw lub instytucji,

b) plany przedsiębiorstw: Państwowych Gospodarstw Rolnych, Technicznej Obsługi Rolnictwa i Państwowych Ośrodków Maszynowych,

c) zestawienia zbiorcze planów rolniczych jednostek wymienionych w pkt a i b.

§ 2. Do akt poufnych w Departamencie Planowania należą: sprawozdania dotyczące rolnictwa, a pochodzące od wszystkich Departamentów Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, innych Ministerstw lub instytucji jak również przedsiębiorstw wymienionych w § 1 lit b.

§ 3. Pozostałe materiały i akta Departamentu Planowania nie zaszeregowane niniejszym zarządzeniem do tajnych i poufnych, i których zaszeregowanie do takich nie przewidują inne zarządzenia i przepisy, zaliczyć należy do materiałów jawnych tylko do użytku służbowego.

§ 4. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 16 marca 1950 r.

Minister: J. Dąb-Kociol

37

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 22 marca 1950 r.

(NOR.SD.I.1/9).

w sprawie utworzenia działów pracy w Instytutach Kształcenia Nauczycieli Szkół Rolniczych.

Dla podniesienia poziomu wychowania i nauczania w szkołach rolniczych, wprowadzania do programów szkolnych osiągnięć produkcyjnej praktyki i nauki oraz dla usprawnienia systemu organizacyjno-administracyjnego szkoły rolniczej zachodzi konieczność badawczego przepracowywania powyższych problemów przez nauczycieli kształcących się w Instytucie pod kierunkiem personelu pedagogicznego Instytutów.

W tym celu ustalam następujące działy pracy w Państwowych Instytutach Kształcenia Nauczycieli Szkół Rolniczych:

1. Dział organizacji i metod wychowania,
2. Dział organizacji i metod nauczania,
3. Dział nauki i postępu agrotechnicznego,
4. Dział organizacji i administracji szkoły rolniczej.

Minister: J. Dąb-Kociol

38

OKÓLNİK Nr 3

z dnia 13 marca 1950 r.

(Nr E.Pr.V.1/4/50).

w sprawie przedstawicielstwa pracowniczego w zakładach pracy w rolnictwie.

Związek Zawodowy Robotników i Pracowników Rolnych przeprowadza wybory przedstawicielstwa pracowniczego w formie:

a) Rolnych Rad Zakładowych — we wszystkich zakładach pracy w rolnictwie, zatrudniających powyżej 20 pracowników,

b) delegata — we wszystkich zakładach pracy w rolnictwie, zatrudniających od 5 do 20 pracowników.

Przez zakład pracy w rolnictwie należy rozumieć:

a) zespół majątków P.G.R., będących pod jednym kierownictwem administracyjnym,

b) majątek wydzielony P.G.R.,

c) majątek należący do społecznego i prywatnego użytkownika, którego pracownicy należą do Zw. Zaw. Rob. i Prac. Rolnych.

Zakres działania Rolnych Rad Zakładowych (delegata) określono analogicznie do przepisów art. 3, 4 i 5 dekretu z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu Rad Zakładowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 36) zniewolizowanego dekretu z dnia 16 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 92).

Skład Rolnych Rad Zakładowych określono analogicznie do przepisów art. 7 w.w. dekretu. W zakładach pracy, stanowiących zespoły majątków, każdy majątek posiadać będzie swego reprezentanta w Rolnej Radzie Zakładowej.

Szczegółowy regulamin wyborów i regulamin funkcjonowania Rolnych Rad Zakładowych wyda Zarząd Okręgowy Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Rolnych, po zatwierdzeniu ich przez Centralną Radę Związków Zawodowych.

W związku z powyższym zarządzam:

1) Prawo zwolnienia od czynności zawodowych przysługuje:

a) w zakładach pracy w rolnictwie, zatrudniających powyżej 250 stałych pracowników — jednemu członkowi Rolnej Rady Zakładowej bez ograniczenia czasu tego zwolnienia,

b) w zakładach, zatrudniających od 151 do 250 stałych pracowników — jednemu członkowi Rolnej Rady Zakładowej w ciągu 8 dni w miesiącu,

c) w zakładach, zatrudniających od 50 do 150 stałych pracowników — jednemu członkowi Rolnej Rady Zakładowej w ciągu 4 dni w miesiącu.

Jeżeli w okresie robót sezonowych liczba pracowników stałych łącznie z pracownikami sezonowymi przekracza 400,

prawo całkowitego zwolnienia od pełnienia czynności zawodowych w tym okresie przysługuje jednemu członkowi Rolnej Rady Zakładowej bez względu na ilość stałych pracowników zakładu.

2. Członkowie Rolnych Rad Zakładowych, zwolnieni od pełnienia czynności zawodowych, otrzymują za ten okres pełne wynagrodzenie, należne z tyt. umowy o pracę, łącznie z przeciętną premią, przysługującą w danym czasie pracownikowi tegoż zakładu o tych samych kwalifikacjach i w tej samej grupie płac.

3. Pracodawca powinien na wezwanie Zarządu Okręgowego Zw. Zw. Rob. i Prac. Rolnych delegować raz w miesiącu na koszt zakładu przewodniczącego Rolnej Rady Zakładowej lub delegata na odprawę, organizowaną przez Zarząd Okręgowy.

4. Pracodawca powinien ułatwić Rolnej Radzie Zakładowej lub delegatowi pełnienie ich czynności, dostarczyć pomieszczeń na zebrania i biuro oraz potrzebnych urządzeń, druków i materiałów biurowych.

Minister: wz. St. Tkaczow

39

OKÓLNIAK Nr 5

z dnia 31 marca 1950 r.

(Nr P.R.Ochr.III A-1/1).

w sprawie organizacji i wykonania akcji tępienia gryzoni polnych oraz zwalczania stonki ziemniaczanej w 1950 r.

W ramach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 303) o tępieniu gryzoni polnych tudzież rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 17 września 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 308) o obowiązku zwalczania stonki ziemniaczanej, zarządzam powszechne i sprawne wykonanie akcji tępienia gryzoni polnych oraz zwalczania stonki ziemniaczanej — celem zabezpieczenia upraw polowych przed spodziewaną inwazją wymienionych szkodników.

Kierownictwo fachowe akcją gryzoniową i stonkową należy do kompetencji Służby Ochrony Roślin PAR I i II instancji — zgodnie z niżej załączonymi ramowymi instrukcjami wykonawczymi. W tym zakresie proszę udzielić Służbie Ochrony Roślin wszelkiej potrzebnej pomocy.

Osoby, niestosujące się do zarządzeń władz wydanych w zakresie akcji gryzoniowej lub stonkowej, względnie wykraczające przeciw obowiązującym w tej mierze przepisom prawnym, należy pociągać do odpowiedzialności karnej w trybie administracyjnym z art. 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta R.P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 163, poz. 921, z 1932 r. Nr 67, poz. 622 i z 1937 r. Nr 21, poz. 121).

Minister: J. Dąb-Kocioł

Otrzymują:

Ob. Ob. Wojewodowie, Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi.

I-szy załącznik do Okólnika Nr 5
(PR. Ochr. III. D-2/9).

INSTRUKCJA

o tępieniu gryzoni polnych.

Akcja tępienia gryzoni polnych jest przedsięwzięciem ogólnopaństwowym.

Odpowiedzialnym za jej wyniki jest nie tylko czynnik z urzędu do tego powołany — Państwowa Administracja Rolna ze Służbą Ochrony Roślin na czele, spółdzielnie produkcyjne, Państwowe Gospodarstwa Rolne, majątki władania publicznego i t.p., lecz także właściciel względnie użytkownik gruntu w gospodarstwie indywidualnym — na terenie, objętym akcją odmyszania.

Akcja tępienia gryzoni polnych, ze względu na ich olbrzymią szkodliwość, wymaga wypracowania we wszystkich jej szczegółach. Dlatego też od należytego jej zaplanowania i zorganizowania zależy w dużym stopniu jej wynik. Ponieważ planowanie to jest ściśle związane z obserwacją wzmagania się nasilenia gryzoni, konieczna tu jest stała czujność i kontrola terenu. Wprawdzie powroty gryzoni polnych, a zwłaszcza najgroźniejszego z nich nornika zwyczajnego, cechuje pewna cykliczność i lata masowych pojawów można na ogół z góry przewidzieć, mimo to jednak pod wpływem różnych czynników przyrodniczych, a zwłaszcza atmosferycznych, silne powroty gryzoni mogą wystąpić niespo-

dziewanie i — biorąc pod uwagę olbrzymią rozrodczość gryzoni — wzmacniać się w ciągu okresu wegetacyjnego bardzo szybko. Zwalczanie gryzoni polnych w okresie masowego ich pojawu jest bardzo kosztowne a często — ze względu na krótki okres będący do dyspozycji — bardzo uciążliwe. Dlatego też dużo uwagi należy poświęcić zwalczaniu gryzoni w początkowych okresach ich pojawu, aby tym samym nie dopuścić do plagi gryzoni, mogącej zagrozić wszystkim plodom rolnym.

Stosowanie więc odpowiednich metod walki w każdej porze roku decyduje o wynikach akcji odmyszania.

I. Akcja przygotowawcza.

Stacje Ochrony Roślin są obowiązane:

- 1) przy pomocy podległego im aparatu terenowego (powiatowi instruktorzy ochrony roślin, gminni instruktorzy rolni, członkowie Gminnych Komitetów Ochrony Roślin) prowadzić stałą obserwację terenu, dotyczącą pojawów gryzoni polnych i ich nasilenia w/g stopnia określonego we wzorze sprawozdawczym R25b,
- 2) w razie stwierdzenia konieczności prowadzenia akcji, przedłożyć Wojewodzie wniosek o wydanie zarządzenia na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu gryzoni polnych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 303),
- 3) opracować szczegółowy plan odmyszania z uwzględnieniem potrzeb Państwowych Gospodarstw Rolnych i ustalić odnośną metodykę zwalczania,
- 4) wydać szczegółową instrukcję, dotyczącą zespołowego tępienia gryzoni, obowiązującą terminowo dostarczania przez rolnika zboża oraz nasion roślin oleistych (oleju) na wymianę za gotowe trutki, techniki prowadzenia akcji zespołowej, indywidualnego tępienia gryzoni przy wszystkich pracach polowych, jak najwcześniejszego dokonania podorywek, zabezpieczenia stert i kopców przy pomocy rowków chwytynych, zakładania pułapek itp.,
- 5) przygotować teren do zespołowej akcji odmyszania drogą propagandy (referaty, pogadanki, prasa, radio, radiowęzeł) ze szczególnym uwzględnieniem udziału w akcji propagandowej czynnika społecznego (komisje propagandowe przy Powiatowych Komitetach Ochrony Roślin),
- 6) przeszkolić personel techniczny,
- 7) zabezpieczyć środki transportowe dla przewozu materiałów potrzebnych do akcji oraz środki lokomocji dla kontroli akcji w terenie,
- 8) zabezpieczyć odpowiednie ilości trutek i doprowadzić je terminowo do punktów przewidzianych planem akcji,
- 9) przygotować czynnik administracyjny (P.A.R.) i społeczny do akcji kontrolnej.

II. Terminy zwalczania.

Zwalczanie gryzoni polnych przeprowadza się w następujących okresach:

- 1) wczesną wiosną od momentu możliwości wyjścia w pole,
- 2) po sprzęcie pierwszego pokosu użytków zielonych,
- 3) w lecie — natychmiast po sprzęcie zbóż,
- 4) na przekomie lata i jesieni — natychmiast po podorywkach (kiedy gryzonie przenoszą się na brzegi pól, miedze, skarpy rowów, skraje lasów i parków, planty kolejowe, groble rzek, obwałowania jezior i wybrzeża stawów itp.),
- 5) po ukończeniu orok jesiennych.

Wprowadzenie powszechnej akcji odmyszania w każdym z tych okresów powinno być podyktowane intencją zapobieżenia masowemu rozmnożeniu się myszy w okresach następnych.

W zakresie powszechnej akcji odmyszania ustala się zasadę pracy zespołowej, tj. drużynami pod kierownictwem przodowników drużyn — w celu wprowadzenia i utrzymania jednolitej metody walki, daleko idącej ekonomiki w zużyciu trutek oraz ułatwienia kontroli akcji.

III. Metody zwalczania.

a) Metody agrotechniczno-mechaniczne.

Poza zabiegami uprawowymi, w czasie których wiele gryzoni ginie, a ogół ich przenosi się na brzegi pól (gdzie już łatwo zastosować jedną z metod zespołowych), należy stosować w razie potrzeby ręczne zabijanie gryzoni za plugiem, np. przy pomocy pęku witek. Nie należy też utrudniać wyławiania myszy (za plugiem) naszym naturalnym sprzymierzeńcom w walce z gryzoniami, jak np. wrona, gawron, sroka, kruk, myśliwów i inne.

Sterty i kopce należy natychmiast po ich ułożeniu (nakryciu) otoczyć rowkami chwytynymi. Rowki takie o pionowych ścianach kopie się w odległości ok. 1/2 m od sterty (kopca) na szerokość szpadla (łopaty) i na głębokość

kość ok. 30 cm. Na dnie rowka na całej szerokości wykopuje się (szpadłem lub lepiej łopatą drenarską) studzienki o pionowych ścianach, jedna od drugiej w odległości co kilka metrów lub też w ich miejsce wkopuje się pionowo sączki drenarskie (lepsza metoda). Wskazaniem jest okopywanie stert i kopców podwójnymi rowkami, jeden od drugiego w odległości ok. 1/2 m. Rowki chwytne należy co najmniej dwa razy na dobę kontrolować i myszy, które dostały się do studzienek wzgl. sączków, wybić. Rowki chwytne muszą być starannie konserwowane. W przeciwnym razie nie spełnią one swego zadania. W razie silnego zamyszenia stert i stodół należy bezzwłocznie przystąpić do omłotów i jak najrychlej je ukończyć. Poza wymienionymi sposobami w walce indywidualnej z myszami stosuje się pułapki różnego typu (sprężynowe, rurkowe, skrzynkowe np. Zürnera i in.), a wreszcie zalewanie nor wodą (tylko w okresie suszy i na glebach zwięzłych).

b) Metody chemiczne.

Z zasady stosuje się przy tych metodach ziarno pszenicy, zatrute fosforem cynku (ew. arseninem sodu). Ziarno powinno być rozkładane głęboko do czynnych nor w ilości ok. 5 ziarn do każdej nory, przy pomocy specjalnych przyrządów (karabinków) wzgl. łyżek lub butelek. **Rozkładanie ziarna na powierzchni gruntu jest najsurowiej uzbrojone**, gdyż może spowodować zatrucie innych, pożytecznych zwierząt. Przy akcji chemicznej nie mogą być żadne rodzaje pól omijane (pola uprawne, ugory, łąki, odłogi, nieużytki, brzozy lasów, parków i ogrodów, skarpy rowów przydrożnych i odwadniających, planty kolejowe, łąki, pastwiska i tp.). Przy słabym nasileniu gryzoni i groźbie ich inwazji na zasiewy wskazanym jest — poza właściwym zakładaniem trutek do nor — wykładanie trutki na polach w sączkach drenarskich, ewent. na deszczulkach lub dachówkach (byłe nie wprost na ziemi) z przykryciem słomą, suchymi łecinami i tp. Wyżej opisane metody stosuje się z reguły zespołowo. Celem stwierdzenia skuteczności akcji zespołowej należy w kilku miejscach w gromadzie po upływie ok. 10 dni od daty rozłożenia trutki, na ściśle wymierzonych polach o pow. 100 m² wszystkie nory policzyć, następnie pozadeptywać i nazajutrz stwierdzić % ewent. pozostałych nor czynnych. W razie potrzeby powtórzyć zabieg rozkładania ziarna, ew. zmienić rodzaj przynęty. Gazowanie nor przeprowadza się przy pomocy tzw. świec dymnych, które umieszcza się w aparacie „Dusimysz”, zapala, a następnie wyłot aparatu wkłada się do nor. Zatrute dymem gryzonie giną. Przed śmiercią zazwyczaj opuszczają nory.

c) Metoda bakteriologiczna.

Przy tej metodzie (wg. instrukcji Państw. Inst. Weterynaryjnego) — „obszar, przeznaczony do odmyszania należy podzielić na kilka pól 2 — 4 ha, a w środku każdego pola wyłożyć na większej przestrzeni przynętę z tyfusom mysim najlepiej wprost do nor mysich. Z przestrzeni zakazanej w ten sposób, musi być łatwy dostęp do całego terenu podlegającego tępieniu myszy, aby żadno rozszerzył się na całym otoczeniu za pośrednictwem myszy, które spożyły przynętę; nie może więc być rowów, dróg przecinających, strumieni i tp. Przynętę należy wykladać także na ugorach, a na polach wzdłuż miedzy, wszędzie w odległości 2 km od zabudowań mieszkalnych. Przynętę najlepiej wykladać o zmierzchu w dzień pogodny, a w każdym razie suchy. Wskazania dotyczące użycia szczepionki tyfusu mysiego są podane na etykiecie każdej flaszki ze szczepionką. Przy metodzie bakteriologicznej jako zasadę należy przyjąć szczepienie członków kolumn technicznych, powołanych do rozkładania przynęty, szczepionką przeciw durowi brzuszemu”.

IV. Wybór metody.

Metody agrotechniczno-mechaniczne należy stosować stale bez względu na porę roku i stan zamyszenia.

Metody chemiczne stosujemy w okresie, w którym zaobserwuje się zmaganie nasilenia gryzoni i kiedy na polu nie ma dla nich pożywienia (ziarna). Metody te stosuje się z reguły jako dopełnienie metody bakteriologicznej, tj. wszędzie tam, gdzie ta ostatnia nie daje się zastosować z uwagi na bliskość osiedli ludzkich.

Gazowanie nor stosuje się wtedy, gdy warunki nie pozwalają na stosowanie innej metody walki chemicznej lub metody bakteriologicznej, a przytym zwalczaniem gryzoni nie obejmuje się zbyt wielkich przestrzeni (wysoki koszt gazowania) i gdy zagęszczenie nor czynnych jest duże. Szczegółne znaczenie posiada ta metoda przy tępieniu susłów, chomików i karczownika ziemno-wodnego, dalej z zasady przy zwal-

czaniu gryzoni na polach doświadczalno-selekcyjnych (z uwagi na uniknięcie zanieczyszczenia materiałów hodowlanych przez ew. skiełkowanie przynęty), wreszcie w sadach i ogrodach warzywnych (karczownik) i polach przydomowych (gdzie zachodzi obawa otrucia zwierząt domowych).

Metoda bakteriologiczna. Podstawowym warunkiem tej metody jest silne zagęszczenie nor czynnych na dużej przestrzeni (nasilenie masowe). Metodę tę zaleca się szczególnie na odłogach i nieużytkach, które są formalną wylegarnią gryzoni. Z uwagi na obawę przed immunizacją (uodpornienie się części pogłowia mysiego przeciw tyfusowi mysiemu), metody tej nie możemy stosować częściej niż co 3 lata. — Sprawdzenie skuteczności akcji przeprowadza się podobnie jak przy metodzie chemicznej (fosforek cynku) z tą różnicą, że nie po 10-ciu lecz 14-tu dniach.

V. Kontrola akcji.

Każda powszechna akcja odmyszania, bez względu na stosowaną metodę, winna podlegać jak najściślejszej kontroli zarówno ze strony czynnika administracyjnego jak i społecznego.

Najniższym organem kontrolnym w akcji zespołowej na szczeblu gromadzkim ze strony czynnika społecznego jest przodownik drużyny, który jest równocześnie odpowiedzialnym — na równi z sołtysiem — za właściwe wykonanie przepisów zleconej metody.

Na szczeblu gminnym kontrolę sprawuje ze strony P.A.R. gminny instruktor rolny, ze strony administracji samorządowej wójt oraz (w razie potrzeby) organa Milicji Obywatelskiej, ze strony czynnika społecznego — Gmina Społeczna Komisja Kontroli, wyłoniona przez Gminny Komitet Ochrony Roślin ew. Gminną Radę Narodową i miejscowe czynniki partyjne. Aby kontrola była skuteczną, należy ją tak zaplanować, aby w okresie trwania akcji organa kontrolne znajdowały się równocześnie w jak największej ilości punktów na terenie gminy. W tym celu Gmina Społeczna Komisja Kontroli powinna się podzielić w ten sposób, aby każdy z członków kontrolował nie więcej, niż trzy gromady. Przy przeprowadzaniu kontroli należy brać pod uwagę przede wszystkim momenty: właściwego zastosowania metody, dostarczenia przez gromadę dostatecznej ilości ludzi do rozkładania przynęty, terminowości przeprowadzenia akcji oraz przestrzegania wszelkich zarządzeń, z prowadzeniem akcji związanych.

Na szczeblu powiatowym kontrolę prowadzi ze strony P.A.R. powiatowy instruktor ochrony roślin i wyznaczeni przez starostę pracownicy, zaś ze strony czynnika społecznego Społeczna Komisja Kontroli, analogicznie jak na szczeblu gminnym. Zadaniem Powiatowej Społecznej Komisji Kontroli jest sprawdzenie i dopilnowanie właściwego zorganizowania akcji, planowości i terminowości jej wykonania oraz kontrola działalności Gminnych Społecznych Komisji Kontroli. Poza tym Komisja ta winna dopilnować sprawozdawczości z przeprowadzonej akcji odmyszania. Powiatowa Społeczna Komisja Kontroli winna dotrzeć do wszystkich gmin, przeprowadzając w gromadach kontrolę weryfikującą.

Na szczeblu wojewódzkim kontrolę prowadzi personel Stacji Ochrony Roślin przy współudziale członków Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Roślin, Wojewódzkiej Rady Narodowej i partii politycznych. Wojewoda może zlecić innym pracownikom Działu Rolnictwa i Reform Rolnych przeprowadzenie kontroli akcji przy okazji wyjazdów służbowych. Pracownicy ci winni przed wyjazdem porozumieć się z Kierownikiem Stacji Ochrony Roślin, a po powrocie z terenu złożyć na jego ręce szczegółowe sprawozdanie z przeprowadzonej kontroli.

Każda Społeczna Komisja Kontroli obowiązana jest sporządzać pisemne sprawozdania z każdego wyjazdu i dostarczyć je w najkrótszym czasie najbliższemu organowi Służby Ochrony Roślin celem dokonania odpowiednich korekt w akcji odmyszania wzgl. podjęcia interwencji.

VI. Warunki bezpieczeństwa pracy.

Przy akcji odmyszania obowiązują następujące przepisy, mające na celu bezpieczeństwo ludzi i zwierząt:

- 1) przy przewożeniu trutek — zachowanie jak najdalej posuniętej ostrożności, mającej na celu niedopuszczenie do rozsypywania zatrutego ziarna wzgl. rozlewania kultur tyfusu mysiego na trasie transportowej,
- 2) w czasie trwania akcji odmyszania:
 - a) wszystkie zwierzęta domowe winny być odosobnione w zamkniętym pomieszczeniu i nie wypuszczane na pole; za bezpieczeństwo koni, podwożących trutki odpowiedzialny jest woźnica;
 - b) osobom zatrudnionym w akcji odmyszania nie wolno w czasie jej trwania jeść, pić ani też palić tytoniu, jako też w czasie rozkładania trutki dotykać rękami

twarży. Przed posiłkiem wzgl. paleniem należy ręce i twarz umyć dokładnie wodą i mydłem oraz wypłukać usta;

- 3) opakowanie, w którym trutka była nadesłana, torebki, puszkli, butelki — w których trutkę roznoszono po polu oraz łyżki, którymi wsypywano ją do nor — winny być po zakończeniu akcji, zdala od zabudowań mieszkalnych, spalone lub zakopane na głębokość co najmniej 1 metra;
- 4) trutki winny być przechowywane w miejscach odosobnionych i zamkniętych, nie mających bezpośredniej styczności z pomieszczeniami, przeznaczonymi dla ludzi i zwierząt oraz na pokarm i paszę;
- 5) trutki winny być zakładane głęboko do nor, nie pozostawiane nigdzie bez dozoru i nie rozsypywane na powierzchni ziemi;
- 6) bliższe szczegóły bezpieczeństwa pracy z trutkami podane są w broszurze (6) „A. Dehnel i E. Kamiński — Najpospolitsze gryzonie i sposoby ich zwalczania” —

Biblioteka Samopomocy Chłopskiej str. 49 — 53, 1947 r.
Odnosnie przepisów dotyczących środków ostrożności
z kulturami tyfusu mysiego, znajdują się one na bande-
rolach butelek, zawierających te kultury.

VII. Sprawozdawczość.

Stacje Ochrony Roślin obowiązują nadsyłanie do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych następujących sprawozdań z akcji zwalczania gryzoni:

Miesięczny meldunek z akcji zwalczania gryzoni polnych (w/g wzoru R. 25a) do dnia 10-go każdego miesiąca za miesiące ubiegłe w ciągu (II, III, IV, VII, VIII, IX, X, XI).

Sprawozdanie z akcji zwalczania gryzoni polnych za okres wiosenny i jesienny (w/g wzoru R. 25b) w terminach 30.VI. i 31.XII.

Sprawozdanie z zużycia środków grzyznioobójczych i użycia aparatów w akcji — w okresie wiosennym i jesiennym (w/g wzoru R. 25c) w terminach 30.VI. i 31.XII.

Urząd Wojewódzki w

(Stacja Ochrony Roślin)

Starostwo Powiatowe w

Meldunek miesięczny z akcji
zwalczania gryzoni polnych wg stanu na 1950 r.

Wzór R. 25a.

Termin nadesłania do Min. Rol. i R. R. do 10 każdego miesiąca

A) Powierzchnia objęta akcją

[illegible]

B) Środki do walki z gryzoniami.

[illegible]

Charakterystyka akcji

- 1) Podać dominujące gatunki gryzoni
- 2) Ocenic przebieg i skuteczność akcji
- 3) Podać przewidywania na miesiąc następny
- 4) Inne uwagi:

podpis (Kierownika Stacji Ochr. Roślin wzgl. instruktora o.r.)

Urząd Wojewódzki w

(Stacja Ochrony Roślin)

S P R A W O Z D A N I E

z akcji zwalczania gryzoni polnych za okres

Termin nadesłania do Min. Rol. i R. R. 30-VI i 31-XII

Wzór R 25b.

[illegible]

Charakterystyka akcji

- 1) Wykładanie trutek dokonano w okresie od do
- 2) Wykładanie kultur tyfusów w okresie od do
- 3) Liczba skontrolowanych miejscowości w toku akcji ogólnie w tej liczbie, przez lotne komisje kontroli społecznej
- przez personel Służby Ochrony Roślin
- 4) Stwierdzono niestosowanie się do zarządzeń lub niewłaściwe wykonanie akcji w wymienić powiaty ewentualnie gminy),
- 5) Podano do ukarania razem osób,
- 6) Inne uwagi St. Ochr. Roślin (omówić większą różnicę pomiędzy obszarem opanowanym przez gryzonie a obszarem objętym akcją, podać ogólną charakterystykę występowania poszczególnych gat. gryzoni, epizootie, sposób zlikwidowania kultur tyfusów mysiego, ew. nieszczaśliwe wypadki, prognozy występowania gryzoni na okres następny, kursy, rodzaj propagandy i t.p.)

Podpis Kierownika Stacji Ochrony Roślin

Urząd Wojewódzki w

SPRAWOZDANIE

Wzór R 25C

(Stacja Ochrony Roślin)

z zużycia środków gryzoniobójczych i użycia aparatów za okres

Termin nadesłania do Min. Rol. i R. R. do 30.VI. i 31.XII.

[illegible]

*) W tej liczbie uzyskano ziarna w drodze zbiórki od rolników ton

" " tłuszczu " "

Podpis Kierownika Stacji Ochrony Roślin

II-gi załącznik do Okólnika Nr 5.

INSTRUKCJA

w sprawie poszukiwania i zwalczania stonki ziemniaczanej

- A. Służba Ochrony Roślin, dla zrealizowania powierzonych jej w tym zakresie zadań, zorganizuje całe społeczeństwo rolnicze do akcji powszechnych lustracji upraw ziemniaczanych i likwidacji wykrytych ognisk stonki w oparciu o Zarządy Gminne i Miejskie, instruktorów gminnych i sołtysów przy współudziale Związku Samopomocy Chłopskiej, Komitetów Ochrony Roślin, Związków Młodzieżowych i młodzieży szkolnej oraz partii politycznych.

- B. Ustala się następujące granice zasięgu stref obronnych w odnośnych województwach:

Strefa A obejmuje pas między zachodnią granicą Polski a linią, którą stanowią wschodnie granice powiatów Gryfice, Łobez, Stargard, Choszczno, Strzelce Kraje., Skwierzyna, Międzyrzecz, Nowy Tomyśl, Koscián, Sroda Wlkp., Września, Jarocin, Ostrów Wlkp., Syców, Namysłów, Kluczborek, Oleśno, Dobrodzień, Lubliniec, Zawiercie, Będzin, Pszczyna, Bielsko, Cieszyn;

Strefa B obejmuje pas na wschód od strefy A a linię wschodnią stanowią granice powiatów Koszalin, Szczecinek, Wałcz, Wyrzysk, Szubin, Inowrocław (półn. zach. część powiatu), Mogilno, Konin, Koło, Turek, Kalisz, Wieluń i Częstochowa:

Strefa C obejmuje resztę kraju na wschód od strefy B. W strefie C ustala się następujące wyspowe obszary obronne, które traktowane są jak strefa A:

- 1 obszar — w promieniu 5 km od granic portów
Gdańsk i Gdynia (woj. Gdańsk),
2 obszar — pow. Bydgoszcz (woj. pomorskie),
3 obszar — pow. Radom, Koźnice, Iłża, Opatów,
Kielce, Sandomierz (woj. kieleckie), pow.
Końskie (woj. łódzkie), pow. Puławy,
Kraśnik (woj. lubelskie), gminy Irena,

Stężyca, Ryki, Trojanów, Ułęż (pow. Garwolin, woj. warszawskie).

- C) Akcja dzieli się na dwie części:
- I. **Okres przygotowawczy** (przed rozpoczęciem akcji) obejmuje następujące zadania:
1. Rozpracowanie planu akcji na wszystkich szczeblach oraz wydanie w teren zawczasu odpowiednich zarządzeń,
 2. Powołanie płatnych dniówkowo gminnych kontrolerów akcji stonkowej: w strefie A po trzech, w strefie B i C po dwóch na każdą gminę; kontrolerów tych zaprojektuje wójt w porozumieniu z instruktorem ochrony roślin,
 3. Utworzenie bądź reaktywowanie Komitetów Ochrony Roślin na wszystkich szczeblach, gromadzkich (miejskich), drużyn poszukiwaczy stonki, drużyn technicznych zwalczania stonki, lotnych komisji kontroli społecznej.
- Majątki państwowe przygotowują we własnym zakresie drużyny poszukiwaczy oraz drużyny techniczne,
4. Przeszkolenie na kursach ew. odprawach personelu produkcji roślinnej na wszystkich szczeblach, gminnych kontrolerów akcji stonkowej, wszystkich drużyn wyszczególnionych w p. 3,
 5. Przygotowanie do akcji sprzętu technicznego i środków chemicznych z depozytu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych; uzgodnienie z Dyrektorem Działu Rol. i R.R. planu wyjazdów samochodami w teren (miesięcznie lub kwartalnie) oraz analogicznie na stopniu powiatowym, utrzymując w stałej gotowości środki lokomocji, przydzielone przez Ministerstwo dla powiatowych instruktorów o.r.,
 6. Propagowanie zagadnienia stonki, a zwłaszcza jej poszukiwania.
- II. **Akcja polowa:**
1. Prace zapobiegawcze (wstępne) obejmą poletka chwytne z roszczonych ziemniaków:
 - a) poletka należy założyć w okresie wczesnej wiosny w każdej gminie we wszystkich strefach, uwzględniając szczególnie gromady w zeszłorocznych ogniskach stonki.

- b) poletek tych nie należy opryskiwać ani opylać,
- c) dokonywanie lustracji na polach wczesnych ziemniaków nieobjętych bezpośrednią opieką Służby O.R. pozostawia się decyzji Kierownika Stacji O.R.

2. Lustracje:

- a) każda lustracja winna być przeprowadzona za pomocą drużyn poszukiwaczy z kierownikiem drużyny na czele,
- b) obowiązuje następująca częstotliwość lustracji ogólnych:
w strefie A — 7, w strefie B — 5, w strefie C — 4 lustracje; na obszarach obronnych i na terenie nowych ognisk obowiązuje niezależnie od strefy najmniej 7 lustracji,
- c) ustala się następujące jednolite nazwy lustracji we wszystkich strefach:

Lustracje wstępne obejmą tylko poletka chwytne z ziemniaków roszczonych. Lustracje te przeprowadza się najmniej co drugi dzień od momentu wejścia ziemniaków do rozpoczęcia I-ej lustracji ogólnej,

Lustracje ogólne (powszechne) obejmą wszystkie uprawy ziemniaków. Termin rozpoczęcia I-ej lustracji ogólnej ustala się na okres, gdy 30% ogólnego obszaru ziemniaków w województwie osiągnie 10 cm wysokości. Następne kolejne lustracje ogólne należy przeprowadzać: w strefie A co 14 dni, w strefie B co 20 dni, w strefie C mniej więcej co 25 dni,

Lustracje dodatkowe mogą być przeprowadzane na terenie powiatów przylegających do Niemieckiej Republiki Ludowej i Czechosłowacji, na obszarach zeszłorocznych ognisk oraz na terenie nowych ognisk wykrytych w r.b. — w zależności od decyzji Kierownika Stacji O.R.

Lustracje karne zarządza Służba O.R. lub kontroler gminny akcji stonkowej w wypadku niedociągnięć w jakiegokolwiek z wyżej wymienionych lustracji. Zarząd Gminny (Miejski) może zarządzić lustrację karną jedynie w porozumieniu ze Służbą O.R. lub gminnym kontrolerem akcji stonkowej,

- d) ustala się następujące normy pracy dla 1 poszukiwacza (lustratora) stonki: przy I-ej lustracji ogólnej we wszystkich strefach 1,5 ha; przy dalszych lustracjach wzorem roku ubiegłego należy normy tak dostosować, aby przy końcowych lustracjach wypadło 0,5 — 0,25 ha na 1 osobę (lustratora),
- e) lustracje należy wykonać na 100% powierzchni upraw ziemniaka (wyłączeniu mogą podlegać ziemniaki w toku sadzenia, zalane wodą, wykopane i t.p. — ujęte w sprawozdawczości jako powierzchnia niezłustrowana). Suma powierzchni niezłustrowanej i złustrowanej winna odpowiadać ściśle powierzchni upraw ziemniaka w danej miejscowości, gminie i t.d.
Nie należy pomijać również przy lustracjach roślin pokrewnych ziemniakom np. pomidorów i chwastów psiankowatych,
- f) niedozownym elementem akcji poszukiwania stonki winna być równoczesna jej kontrola dokonywana przez Służbę O.R., kontrolerów gminnych i lotne komisje społeczne.

3. Likwidacja wykrytych ognisk stonki odbywa się pod ścisłym nadzorem fachowym Służby O.R. i na koszt Skarbu Państwa.

W wypadku stwierdzenia stonki:

- a) kierownik drużyny obowiązany jest oznaczyć dokładnie miejsce znalezienia stonki, policzyć krzaki zarażone, znalezione okazy owadów przesłać natychmiast niemywe w nacie w zakorkowanej butelce do Zarządu Gminy lub do Starostwa Powiatowego,
- b) w toku dalszych czynności należy sąsiednie krzaki ziemniaczane przeszukać jak najdokładniej i zastosować ręczny zbiór owadów,
- c) krzaki ziemniaczane, na których zostaną znalezione okazy stonki należy spalić, resztę krzaków na powierzchni 10m x 10m wyrwać i zakopać na miejscu, powierzchnię ziemi wyrównać i zdezynfekować dwuchloroetanem w ilości 600 cm³ na

1 m². Odkazoną powierzchnię polać wodą i przykryć papierem,

- d) dostęp na pole osobom postronnym zamknąć, umieszczając tablice ostrzegawcze p.t. „Stonka — wstęp na pole wzbroniony”,
- e) długość promienia ogniska ustala Kierownik Stacji O.R. lub jego zastępca w granicach do 10 km od centralnego punktu ogniska,
- f) uprawy ziemniaczane na terenie ogniska należy opryskać lub opylać najmniej dwukrotnie na powierzchni o promieniu od 200 m do 5 km w zależności od decyzji Kierownika Stacji O.R. Przy stosowaniu trucizn zachować wszelkie środki ostrożności zgodnie ze wskazówkami podanymi przy instrukcji stonkowej 1948 r.,
- g) każde ognisko stonki winno posiadać szkic sytuacyjny.

D. Sprawozdawczość.

I. Sprawozdawczość z lustracji:

1. Lustracje wstępne — obowiązuje jedno sprawozdanie sumaryczne w/g wzoru R.25.d (załączyć do ogólnego sprawozdania za I półrocze),

2. Lustracje ogólne:

- a) każdego dnia po wykonaniu lustracji w gromadzie winien być sporządzony raport z poszukiwania stonki ziemniaczanej na bloczkach w/g wzoru z 1949 r. Wypełnione blankiety raportowe sółtys odsyła natychmiast po zakończeniu lustracji do Zarządu Gminy lub wręcza kontrolerowi gminnemu akcji stonkowej,
- b) Zarząd Gminy (wzgl. kontroler gminny akcji stonkowej) sporządza krótkie zestawienie gminne i tego samego dnia podaje telefonicznie dane do Starostwa Powiatowego (dla instruktora o.r.), następnie przesyła tamże raporty wraz z zestawieniem sporządzonym zgodnie z rubrykami tego raportu,
- c) Zarządy Majątków P.G.R. mogą kierować raporty z wykonania lustracji bezpośrednio do właściwych Zarządów Zespołów P.G.R. z pominieniem Zarządu Gminnego; każdy Zarząd Zespołu P.G.R. obowiązany jest podać krótkie zestawienie telefoniczne oraz przesłać zestawienie na piśmie z dołączeniem raportów polustracyjnych do Starostwa Powiatowego (dla instruktora ochrony roślin),
- d) instruktor o.r. po otrzymaniu telefonicznych raportów gminnych oraz z P.G.R. sporządza zestawienie powiatowe i podaje je Stacji O.R., najpierw telefonicznie (główne dane), a następnie pełne dane piśmiennie,
- e) Stacja O.R. sporządza ogólne zestawienie wojewódzkie (dane tymczasowe) i podaje Ministerstwu telefonicznie lub telegraficznie w ciągu 7 dni od zakończenia lustracji. Szczegółowe zestawienie (pełne dane) w/g wzoru R.25.e przesyła Stacja O.R. do Ministerstwa na piśmie w ciągu 14 dni od zakończenia lustracji, numerując lustracje ogólne oraz lustracje obszarów obronnych kolejną cyfrą I, II, III zaś inne kategorie lustracji cyframi arabskimi 1, 2, 3 i t.p.

3. Meldunki z wykrycia ognisk. Tylko pierwsze dane o wykryciu nowego ogniska podać do Ministerstwa i PINGW w Puławach drogą telefoniczną lub telegraficzną, dalsze dane podawać co kilka dni już tylko pisemnie (nazwa lustracji i Nr, data, strefa, powiat, miejscowość, dotychczasowy stan ilościowy znalezionych stadiów stonki oraz porażonych krzaków, obszar zarażony).

II. Sprawozdawczość z likwidacji ognisk. W czasie około połowy lipca Ministerstwo zażąda w razie potrzeby tymczasowego (sprawozdania z toku likwidacji ognisk, a poza tym będzie obowiązywać jedno sprawozdanie po zakończeniu akcji likwidacji ognisk w/g wzoru R.25.f. (termin jak niżej w p. III),

III. Sprawozdania z całokształtu akcji za 1950 r. Termin nadesłania końcowego sprawozdania: a) cyfrowego (ostatecznie skorygowane zestawienie w/g wzorów R.25. d. e. f.) oraz b) opisowego — upływa w dniu 15 października 1950 r.

Urząd Wojewódzki w

SPRAWOZDANIE

Wzór R 25d.

(Stacja Ochrony Roślin)

z prac przygotowawczych i lustracji wstępnych na poletkach chwytnych z roszczonymi ziemniakami

Starostwo Powiatowe w

Termin nadesłania do Ministerstwa Rolnictwa i R. R. 30.VI.

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Poletka			
		pod bezpośrednią opieką St. O. R.	P. G. R.	inne lu-sifowane	razem
1	2	3	4	5	6
Liczba poletek	poletko				
Łączna powierzchnia poletek	ha				
Data rozpoczęcia roszczenia					
Data wysadzania ziemniaków					
Wysadzono roszczonych ziemniaków	q				
Data pierwszych wschodów					
Okres lustracji od dn. do dn.					
Liczba zużytych roboczodniówek w czasie lustracji:	roboczo-dniówka				
bezpłatnych	"				
płatnych	"				
Przybliżone globalne koszty	zł				

Uwagi uzupełniające:

- a) Wynik lustracji na poletkach założonych pod kontrolą Służby Ochrony Roślin
- b) Wynik lustracji na innych polach ziemniaczanych
- c) Inne dane i uwagi Stacji Ochrony Roślin

podpis (Kierownika Stacji Ochrony Roślin
wzgl. instruktora o. r.)

Urząd Wojewódzki w

Sprawozdanie z lustracji ogólnych i pomocniczych

Wzór R 25e

(Stacja Ochrony Roślin)

Termin nadesłania do Ministerstwa Rolnictwa i R. R. w 14 dni
po zakończeniu każdej lustracji ogólnej

Starostwo Powiatowe w

Objaśnienie:

- *) ogólne lustracje oraz lustracje w obszarach obronnych numerować kolejną cyfrą rzymską, inne kategorie lustracji — kolejną cyfrą arabską.

Wyszczególnienie	Jednostka miary	Lustracje ogólne				Lustracje pomocnicze		Razem
		Strefy łącznie z ogniskami				Dodatkowe	Karne	
		A	B	C	Obszar obronny w strefie B i C			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Numer kolejny lustracji *)	—							
Okres lustracji od dn. do dn.	—							
Ogólny obszar ziemniaków	tys. ha							
Obszar ziemniaków zlustrowany	"							
Obszar ziemniaków niezlustrowany	"							
Liczba zorganizowanych drużyn poszukiwaczy	drużyna							
w tym: drużyny biorące udział w lustracji	"							
Ogólna liczba biorących udział w lustracji	osoba							
w ramach: szkół.	"							
Z.M.P.	"							
S.P.	"							
Z.H.P.	"							
innych organizacji	"							
dorośli	"							
Liczba płatnych kontrolerów gminnych	"							
Liczba dni pracy kontrolerów gminnych (roboczodniówki płatne)	dni							
Liczba kontrolowanych miejscowości — ogółem	miejsc.							
w tym: przez lotne komisje społeczne	"							
" pracowników Stacji O.R. i instrukt. o.r.	"							
Liczba osób podanych do ukarania	osoba							

Uwagi uzupełniające:

- a) Przyczyny niezlustrowania
- b) Przeprowadzono lustracje dodatkowe: strefa . . . powiat . . . gmina . . .

- c) Przeprowadzono lustracje karne: strefa . . . powiat . . . gmina . . .
 d) W okresie sprawozdawczym wypłacono z budżetu St. O.R. na koszty podróży lotnych komisji społecznych złotych . . .
 e) Wynik lustracji . . .
 f) Inne dane i uwagi Stacji Ochrony Roślin . . .
 podpis (Kierownika Stacji Ochrony Roślin
 wzgl. instruktora o. r.)

Urząd Wojewódzki . . .

SPRAWOZDANIE

Wzór R 25f.

Stacja Ochrony Roślin

z likwidacji ognisk stonki ziemniaczanej w r. . .

Starostwo Powiatowe w . . .

Termin nadesłania do Ministerstwa Rolnictwa i R. R. 15.X.

Objaśnienia:

- *) każde ognisko podać w osobnej kolejnej rubryce (na ewentualnie doklejonym arkuszu)
 **) pole, na którym znaleziono stonkę
 ***) obszar (w promieniu 200 m do 5 km od centralnego punktu ogniska, na którym zastosowano opryskiwanie wzgl. opylanie
 ****) obszar (w promieniu do 10 km) od centralnego punktu ogniska

Wyszczególnienie	Jednostka miary	O g n i s k a			
		Razem (r. 4, 5, 6 itd.)	Nr 1	Nr 2	itd.)*
1	2	3	4	5	6
Data wykrycia ogniska	—				
Strefa	—				
Powiat	—				
Gmina	—				
Miejscowość	—				
Znaleziono razem:					
imago	sztuk				
larw	"				
poczwerek	"				
złoż jaj	złoż				
Liczba zarażonych krzewów	sztuk				
Liczba zagrożonych gospodarstw	gospod.				
Powierzchnia ziemniaków w obszarze:					
zarażonym **)	ha				
zagrożonym ***)	"				
obronnym ****)	"				
Przyjęty promień ogniska	km				
Powierzchnia objęta opryskami lub opylaniem (po prze- liczeniu na oprysk 2-krotny)	ha				
Dezynsekcja gleby dwuchloroetanem (przeliczona na zabieg 1-krotny)	m ²				
Powierzchnia ziemniaków zniszczonych	m ²				
Liczba czynnych drużyn:					
lekich (7 — 10 aparat.)	drużyna				
ciężkich (1 aparat)	"				
Robocizna:					
dniówki ludzkie płatne	dni				
" " bezpłatne	"				
dniówki konne płatne	"				
" " bezpłatne	"				
Ogólne koszty likwidacji ognisk z budżetu Stacji O.R.	zł				
a) koszty robocizny płatnej					
1) dniówki piesze	"				
2) " konne	"				
b) odszkodowania za zniszczone w toku akcji plony ziemniaków	"				
c) inne wydatki (mat. pędne, zakup pomocniczego sprzętu, naprawy i t.p.)	"				
Uwagi uzupełniające:					
1) Podać wykaz właścicieli gruntów zarażonych (imię i nazwisko) z rozbićm na poszczególne ogniska . . .					
2) Inne dane i uwagi Stacji Ochrony Roślin . . .					
podpis (Kierownika Stacji Ochrony Roślin wzgl. instruktora o.r.)					

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50
 Wydział Prasy i Informacji. Pokój 222. Tel. 887-84.

Konto P.K.O. I-1888/416. Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa
 i Reform Rolnych w Warszawie.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Cena 100 zł.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 3.500.
 Zam. 1401. 16.IV—26.IV.50. B-109223.